

Shiraz-Beethoven.ir

باخ

کنسرتو در «رئینور»

BWV 1052

برای هارپسیکورد (پیانو) و سازهای زهی

ویراسته‌ی

هانس یواخیم شولتز

تنظیم برای دو پیانو

کلاوس شوبرت

ترجمه

اشکان خمسه‌پور

انتشارات سرود

امروزه کنسرتوهای هارپسیکورد باخ (BWV 1058-1052) بدون استثناء تنظیم‌هایی از آثار پیشین او تلقی می‌شوند که اگرچه بیشتر آن‌ها اکنون در دسترس نیستند اما به‌طور کلی شامل ویولن به‌عنوان ساز سولو بوده‌اند. در مورد انگیزه‌ی باخ از تنظیم این آثار چیزی نمی‌دانیم اما ویژگی‌های فیزیکی نسخه‌ی امضا شده‌ی باخ - که خوشبختانه هنوز در staatsbibliothek برلین محفوظ است - اواخر دهه‌ی ۱۷۳۰ را به‌عنوان تاریخ شکل گرفتن آن‌ها نشان می‌دهد. این موضوع حاکی از آن است که پیدایش آن‌ها در ارتباط با کالجیوم موزیکوم لایپزیگ بوده است که در ۱۷۳۹ باخ رهبری آن را پس از تقریباً دو سال وقفه دوباره به دست گرفته بود. این‌که تکنوازی را خود باخ و یا یکی از فرزندان یا شاگردانش برعهده داشته محل تردید است و همچنین در مورد نحوه‌ی استقبال معاصران از این آثار چیزی نمی‌دانیم. با این حال به‌نظر می‌رسد که کنسرتورمینیور (BWV1052) به سرعت به یک اثر محبوب بدل شد. این را تعدد و کیفیت نسخه‌های کپی شده‌ی آن به‌وضوح نشان می‌دهد. به احتمال زیاد این کنسرتو در حدود سال ۱۷۵۰ دوباره در برلین رونق گرفت و در سال ۱۸۰۷ همزمان با شهرت دوباره باخ در ابتدای قرن نوزدهم در زینت آکادمی برلین به صحنه رفت. میراث این سنت به فیلیکس مندلسون بارتلودی منتقل شد که این اثر را از سال ۱۸۳۵ در رپرتوار خود گنجانده بود. احتمالاً اجرای مندلسون در سال ۱۸۳۷ در گیوندهاوس لایپزیگ بود که باعث شد این «کنسرتوی بسیار بلند آوازه» (روبرت شومان) نخستین اثر ارکسترال باخ باشد که به چاپ می‌رسد. ویراست اول که به صورت ارکستر کامل توسط فردریش کستنر (۱۸۳۸) در لایپزیگ منتشر شد با ویراست‌های دیگری که در سال ۱۸۵۴ توسط C. F. Peters و در سال ۱۸۶۹ در جلد ۱۷ انتشارات کانون باخ منتشر شدند دنبال شد. این ویراست‌های جدیدتر براساس منابع گسترده‌تری استوار شده بودند.

با این حال محققین حوزه‌ی باخ در مورد اصالت این اثر تردید کرده‌اند. حتی اشاره‌های اولیه به یک کنسرتو ویولن مفقود شده به‌عنوان اساس این قطعه هم نتوانست تردیدها را فرونشاند. مسئله اصالت این قطعه را هم نمی‌توان از ریشه‌های گره‌خورده‌ی آن که در چندین نسخه متناقض به دست ما رسیده‌اند جدا کرد. در حال حاضر به‌نظر می‌رسد که خاستگاه این اثر، یک کنسرتو ویولن در رمینور باشد که اگرچه مفقود است اما می‌توان آن را به‌طور قابل اعتمادی بازسازی کرد. مسائلی از این دست مطرح هستند که آیا مصالح تماتیک، نحوه‌ی نوشتن ویولنی و به‌کار بردن نامتوازن قسمت‌های کنترپوانی این اجازه را می‌دهد که کنسرتو بازسازی شده را از تمامی جهات ساختمانی یوهان سباستین باخ بدانیم یا نه. به احتمال زیاد این اثر متعلق به اواخر دوره‌ی وایمار (۱۷۱۷-۱۷۱۴) است تا دروه‌ی استادانه‌ی «کوتن».

KONZERT

d-Moll / D minor

für Cembalo (Klavier) und Streicher

Johann Sebastian Bach (1685-1750)

BWV 1052

Herausgegeben von Hans-Joachim Schulze

Allegro

Klavier I
Cembalo concertato

Musical score for Klavier I (Cembalo concertato) in D minor, BWV 1052. The score is in 3/4 time and marked Allegro. It consists of two staves: a treble clef staff and a bass clef staff. The music features a complex rhythmic pattern with many sixteenth and thirty-second notes, characteristic of Bach's keyboard concertos.

Allegro

Klavier II
(Streichorchester)

Musical score for Klavier II (Streichorchester) in D minor, BWV 1052. The score is in 3/4 time and marked Allegro. It consists of two staves: a treble clef staff and a bass clef staff. The music features a complex rhythmic pattern with many sixteenth and thirty-second notes, characteristic of Bach's keyboard concertos.

4

Musical score for Klavier I (Cembalo concertato) in D minor, BWV 1052. The score is in 3/4 time and marked Allegro. It consists of two staves: a treble clef staff and a bass clef staff. The music features a complex rhythmic pattern with many sixteenth and thirty-second notes, characteristic of Bach's keyboard concertos.

Musical score for Klavier II (Streichorchester) in D minor, BWV 1052. The score is in 3/4 time and marked Allegro. It consists of two staves: a treble clef staff and a bass clef staff. The music features a complex rhythmic pattern with many sixteenth and thirty-second notes, characteristic of Bach's keyboard concertos.

7 Solo

9

11

p

13

Musical score for measures 13-15. The system consists of three staves. The top staff is a single treble clef with a melodic line. The middle and bottom staves are a grand staff (treble and bass clefs) with a piano accompaniment. Measure 13 starts with a treble clef and a bass clef. Measure 14 has a dynamic marking of *f*. Measure 15 has a dynamic marking of *sf*. The key signature has one flat (B-flat).

16

Musical score for measures 16-18. The system consists of three staves. The top staff is a single treble clef with a melodic line. The middle and bottom staves are a grand staff (treble and bass clefs) with a piano accompaniment. Measure 16 starts with a treble clef and a bass clef. Measure 17 has a dynamic marking of *sf*. Measure 18 has a dynamic marking of *sf*. The key signature has one flat (B-flat).

19

Musical score for measures 19-21. The system consists of three staves. The top staff is a single treble clef with a melodic line. The middle and bottom staves are a grand staff (treble and bass clefs) with a piano accompaniment. Measure 19 starts with a treble clef and a bass clef. Measure 20 has a dynamic marking of *sf*. Measure 21 has a dynamic marking of *sf*. The key signature has one flat (B-flat).